

Мигомъ — гръмъ зловещъ и силенъ!
Параходътъ съ ревъ се залюлъ!
Тежка вражеска торпила
съ огънь ни залѣ . . .

И вълнитѣ разпилѣха
бойния ни смѣлъ отредъ, (?)
но вълнитѣ дълго пѣха
за родина какъ се мре . . . “

— — — — —
Ти ли каза, море,
тая повесть — жестока, безименна?
Долоресъ! Долоресъ!
на брѣга не лежи любимия ти!

Но сина ти е живъ —
като него — съ очичкитѣ весели!
Иди му разкажи
тая повесть
и пѣй му я въ пѣсень! *1. 11. 1920*